

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

FRANZ ADOLF BERWALD.

MED ANLEDNING AF DEN I DAGARNE BILDADE FRANZ BERWALD-FÖRENINGEN.

Då Henri Marteau nyligen i Stockholm firade tjugofemårsdagen af sitt första offentliga uppträdande lade han till sina föregående förtjänster om svensk tonkonst en ny, som måhända bör sättas främst bland dem alla. Han tog nämligen initiativet till bildandet af en *Franz Berwald-förening* och öfverlämnade på samma gång som en grundplåt för dennas kommande verksamhet en af hans vän violinbyggaren Beyer i Berlin donerad summa på 2,000 mark. Därmed har planen redan en fast grund och det är sålunda att hoppas på en effektiv sammanslutning, som jämte sitt egentliga syfte, utgifvandet af en fullständig upplaga af Berwalds kompositioner, måhända kommer att så småningom få en än mer omfattande betydelse för vår musikaliska alstring.

Genom nämnda tilldragelse har emellertid uppmärksamheten i högre grad än någonsin kommit att fästas vid vårt numera erkänt främsta musikaliska snille. Som bekant är det först i våra dagar, omkring fyra decennier efter tonsättarens död, som insikten om hans storhet lyckats tränga fram till den musikaliska allmänhetens vidare kretsar. Såsom medverkande till detta resultat torde med allt erkännande åt tidigare främjare af detsamma, Norman, Nordqvist m. fl., i främsta rummet böra framhållas Aulinska kvartetten och Konserthörsningen i Stockholm, hvilken sistnämnda korpation numera äfven gått i författning om framförandet af Berwalds verk inför utländsk publik. Under mästarens egen lifstid hade han tyvärr ej att glädja sig åt någon nämnvärd uppskattning här hemma. Till en del berodde detta naturligtvis på att den säregna stil som härskar i hans verk måste bli svårtillgänglig och förefalla den samtida uppfattningen sökt, dessutom förefunnos också anledningar af mera personlig art, exempelvis hans långt drifna öppenheten och fallenhet för ironi. Hur som helst är det beklagligt att äfven vårt land kommit att afgifva ett så talande vittnesbörd om geniets vedermödor.

Franz Berwald föddes i Stockholm den 23 juli 1796. Hans uppfostran tycks ha blifvit mycket försummad, om man undantar den undervisning som fadern, en från Slesvig invandrad musiker, meddelade honom i violinspelning. Sina studier härutinnan fortsatte han hos Du Puy och blef genom dennes förmedling år 1812 anställd i hofkapellet, där han tjänstgjorde i omkring femton års tid. Samtidigt inhämtade han på egen hand bokliga kunskaper och sysselsatte sig jämväl med komposition, utan att man dock vet hvilken som därvid handledt honom, eller om ens någon gjort det. År 1828 begaf han sig till Berlin, där han med ifver bedref kontrapunktiska studier och för öfrigt blef väl upptagen i stadens musikaliska cirklar. Märkligt nog tycks emellertid det musikaliska intresset med ens ha trutit honom och han kastade sig beslutsamt öfver på ett alldeles nytt verksamhetsfält. Han konstruerade en serie sinnrika apparater för mekanisk sjukgymnastik och öppnade t. o. m. ett institut, sannolikt det första, för sådan behandling. Efter några år återvände dock den musikaliska driften med förnyad styrka. Gymnastikanstalten öfvergafs och Berwald reste till Wien. Här kommo tre af hans kompositioner för orkester till utförande och tillvunno sig på alla håll en smickrande uppmärksamhet. Det var t. o. m. starkt ifrågasatt att upptaga hans just fullbordade "Estrella di Soria" på Wieneroperan. Härutaf blef emellertid intet. Från Wien återvände Berwald 1842 till Stockholm och rönte äfven efter en här gifven konsert erkännande. Ett sådant kom emellertid icke hans året därpå uppförda "Symphonie sérieuse", i hvilken man nu ser ett af hans mest betydande verk,

till del. Den ansågs af kritiken för bisarr och förvirrad utan en melodisk tanke men med ett öfverflöd af originalitetstraktan.

Sedan Berwald nu några år framåt med växlande lycka sökt göra sig gällande i det stockholmska musikkivet begaf han sig åter till utlandet och lyckades få kompositioner framförda och väl upptagna här och hvar i Tyskland. Särskildt stor var framgången i Wien, där Jenny Lind medverkade i hans "Ein ländliches Verlobungs'est in Schweden". Återkomsten till fosterlandet skedde år 1849, men försöken att här grunda sig en musikalisk existens slogo allttjämt fel, och Berwald måste därför öfvergå till praktisk verksamhet såsom disponent vid Sandö glasbruk m. m. Först vid 70 år erhöill han fast musikalisk anställning som kompositions lärare vid konservatoriet, tre år tidigare hade han blifvit medlem af Musikaliska akademien. Som pedagog lär han trots sin höga ålder ha ådagalagt stor duglighet. Han alled 1868.

Redan denna hastiga tillbakablick på Berwalds lefnadsbana ger ju en föreställning om hur rikt utrustad hans personlighet var. Med sina konstnärliga gåfvor förenade han en utomordentlig praktisk uppfinningsrikhet och energi, och äfven på karaktärens vägnar synes han ha gjort sig förtjänt af odelad högakting. Tyvärr fick han endast i ringa mån skörda frukten af sin begåfning, och detta förhållande kan möjligen ha vållat en viss bitterhet och skärpa i omödet, som å sin sida ofördelaktigt återverkat på hans personliga ställning. Emellertid blef gränelserna aldrig den förhärskande faktorn i hans väsen. Tvärtom finna vi honom bära sina motgångar med jämnmod och lugn förtröstan på framtiden och hans entusiasm för det han ansåg värdt att beundra led aldrig något afbräck. Ej heller lät han fela stöd och uppmaning åt begåfvade konstadepter och meddelade i flera sådana fall undervisning utan någon som helst ersättning.

Som musiker är Berwald en man för sig, och det torde vara svårt att i hans förnämligare verk spå någon stark påverkan från andra tonsättare. Hans ingifvelse uppbares icke af sirlig glöd eller storstilad schwung, den är mera spirituellt och humoristisk till sin hållning och känslöbetoningen förmåler sig gärna med ett intellektuellt element, dock aldrig så att underströmmen af omedelbar, eldig skaparekraft går förlorad. En rik klangfantasi och rytmiskt raffinemang utgöra framträdande kännetecken. Beundransvärd är den polyfona förmågan liksom behärsningen af de instrumentala medlen, och som till dessa egenskaper sällar sig en genomförd princip om konstnärlig ekonomi, uppstår en utomordentligt genomskinlig, i hvarje del fullt organisk väfnad.

Bland Berwalds tonsättningar må nämnas tre symfonier, den nyss anförda inberäknad, smärre orkesterstycken såsom "Elfenspiel", "Humoristisches Capriccio", "Erinnerung an die Norwegischen Alpe", "Bajadérefest", talrika kammarmusikverk, septett, pianokvintetter, pianotrios, stråkkvartetter m. fl., körkompositioner delvis till fosterländska texter exempelvis "Karl XII:s seger vid Narva", "Gustaf Adolf den stores seger och död vid Lützen", flera musikdramatiska arbeten, "Drottningen af Golconda", "Jag går i kloster", o. s. v.

Endast ett försvinnande fåtal af Berwalds verk äro f. n. tillgängliga i tryck, men vi ha nu åtminstone hopp om att detta missförhållande så småningom skall afhjälpas. Och man har också skäl att förmoda att den länge undanskymde mästaren då skall vinna tillbörligt beaktande öfverallt i den musikaliska världen och i väsentlig mån stärka vårt anseende som musikhation.

H. T. T. CEDERGREN. †

Det glesnar i leden af 50-talets män. På nytt har döden gjort sin påhålsning, och skoningslöst kom dödsbudet, att telefondirektören *Henrik Cedergren* den 13 april slutat sitt rastlöst verk-samma lif.

Direktör Cedergren var född den 31 mars 1853 i Stockholm. Han genom-gick Teknologiska institu-tet därstädes 1872—75, hvarpå följde resor utom-lands. Hemkommen öfver-tog han faderns guld-smedsaffär samt öfvergick därpå till byggnadsfacket. Hans beröring med tele-fonien daterar sig från 1883, då han grundade Stock-holms Allmänna Telefon-aktiebolag. Det storatade uppsving, som detta företag undergått sedan dess, är i hufvudsak ett ut-slag af direktör C:s eminenta administration och kommersiella blick. Och att vår telefonindustri öfver-hufvudtaget kunnat tillkämpa sig en erkänd plats på världsmarknaden förklarar i främsta rummet genom det anseende de Cedergrenska anläggningarne visste att förskaffa sig. På den grund lyckades han ock un-

Foto. Jonason. Öbg.

Kliché: Bengt Silfverparre.

der skarp konkurrens få till stånd de stora tele-fonbolagen i Moskwa och Warschau i hvilka All-männa T-Bolaget blef huf-vuddelägare. Hvilka möj-ligheter som härmed öpp-nats för den svenska tele-fonindustrien ligger i öp-pen dag och framgår äf-ven af en alltjämt stigande export. Sedan 1908 står Allmänna Telefonbolaget icke längre själfst som di-rekt utöfvare af telefon-verksamhet utan endast som kontrollant öfver och entreprenör för olika tele-fonföretag i Sverige och utomlands. Men till hvil-ken omfattning dessa vuxit under C:s ledning det sä-ga oss de siffror, som angifva deras anläggnings-värde och abonnentantal med respektive 42,473,314 kr. och 80,295 abonnenter,

allt räknadt från 1 jan. 1908.

Mycket har vårt land vunnit genom direktör Cedergrens insats, mycket har det äfven förlorat genom hans bortgång, men som behållning står hans verk och minnet af en rikt begåfvad man, som städse visade väg och fann användning för energi och arbetslust.

Kliché: Bengt Silfverparre.

FRANZ ADOLF BERWALD.
Efter unikt portr., taget i Hamburg 1855.

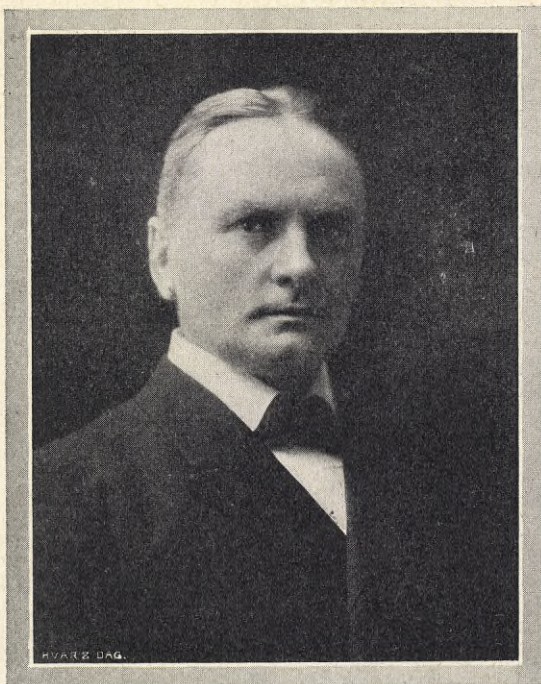

Foto. HVAR 8 DAG.

Kliché: Bengt Silfverparre.

TILL HENRIK CEDERGREN'S BÅR: Silfverkrans, hvilande på murgröna och hvita rosor, från tjänstemännen vid Allmänna Telefonaktiebolaget i Stockholm.

NY ÖFVERDIREKTÖR FÖR RIKETS ALLM. LÄROVERK.

Fotograf Flodin. Sthlm.

Kliché: Bengt Silfverparre.

ÖFVERDIREKTÖR BENGT J:SON BERGQVIST.

Det innebar ingen öfverraskning, när k. m:t den 16 april förordnade lektorn vid Lunds högre allmänna läroverk, läroverksrådet, d:r *Bengt J:son Bergqvist* till aflidne professor Ernst Carlsons efterträdare som öfverdirektör och chef för rikets allmänna läroverk.

Han hade länge stått som dennes närmaste man och det är veterligt, att han i afseende på läroverkssystemet och särskildt läroverkens ställning till eforalstyrrelserna intagit samma ståndpunkt som denne. Genom praktisk blick, omfattande erfarenhet på undervisningsväsendets olika områden samt seg energi är han ock väl utrustad att upptaga och fortsätta det betydelsefulla värf, från hvilket företrädaren alltför tidigt borttrycktes.

Bengt Jakobsson Bergqvist är född i Lund den 5 okt. 1860 och son till kyrkoherden J. B:son Bergqvist i Bosarp. Student i Lund 1879 undangjorde han raskt de akademiska examina, blef fil. kand. 1881, licentiat 1883 samt promoverades redan 1884 till fil. d:r. Följande år utnämndes han till adjunkt i kristendom, svenska språket och metodik vid folkskolelärareseminariet i Lund, hvarifrån han, efter att ha ålagt disputationsprof inför teologiska fakulteten, 1891 befordrades till det lektorat i kristendom och modersmålet vid Lunds högre allmänna läroverk, som han ännu innehar. Under tiden tjänstgjorde han jämväl som amanuens vid domkapitlet i Lund samt var under åtskilliga år proforsledare. 1899 förordnades han slutligen till rektor vid högre allmänna läroverket i Kristianstad, hvarifrån han 1904 kallades att taga säte i den nyupprättade läroverksöfverstyrelsen som representant bl. a. för ämnet kristendom. I denna egenskap har han haft en betydande del i lösningen af den viktiga frågan angående granskning af läroböcker, som må komma till användning vid undervisningen i kristendom inom de allmänna läroverken. Lägges härtill, att öfverdirektör Bergqvist äfven gjort sig känd som en framstående läroboksförfattare samt att han genom omfattande resor gjort sig underrättad om utlandets pedagogiska förhållanden, så torde det få medgifvas, att han i rikt mått är i besittning af de yttre förutsättningarna för sin viktiga post. Att han ej håller saknar de inre, därpå lär hans ämbetsverksamhet ej underlåta att i sinom tid lämna bevis.

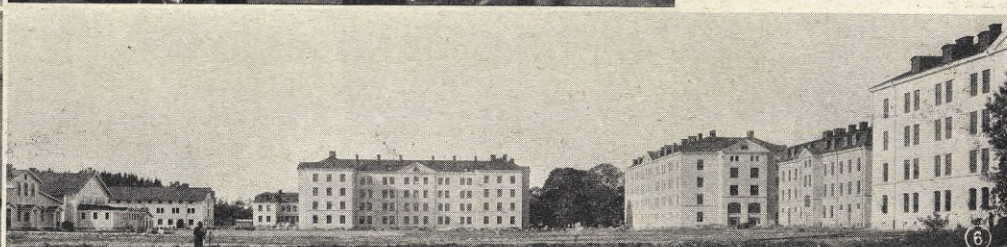
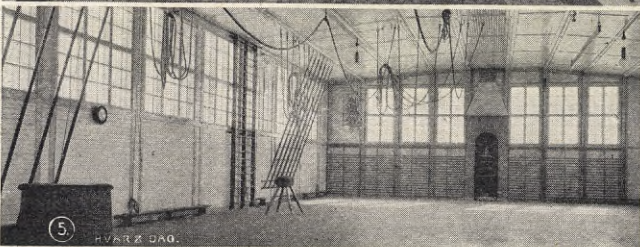

4. 8. De STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Sthlm.—Gbg

FOLKSKOLLÄRAREKONGRESSEN: I enlighet med Örebromötets beslut ha ombud för folkskollärare i Sveriges större städer afhållit sin fjärde årskongress i Stockholm den 8—10 april. Förhandlingarne, som samlat inemot ett femtiotal ombud, ha fortgått under ordförändskap af öfverläraren herr J. G. Söderberg från Stockholm samt ha i likhet med föregående år inriktat sig på frågor som beröra de större städernas folkskoleväsen och deras utvecklingslinjer.

EN MODERN SVENSK KASERNBYGGNAD.

1. OFFICERARNES MATSAL, möblerad med möblemang från förra mässan å Mohed; väggarna äro dekorerade med äreminnen från den gamla lägerplatsen.

2. MANSKAPETS MATSAL i kokhuset, rymmande 1,000 personer.

Helsinge regementets stora kasernetablissemang vid Kungsbäck, Gäfle, invigdes annandag påsk. Den synnerligt moderna byggnadskomplexen omfattar ett kanslihus — en prydlig trevåningsbyggnad — två kaserner (i hvardera fyra våningar förutom källare och vindsvåning, hvarje våning beräknad för ett kompani; i kasernerna finnas präktiga underofficersbostäder); vidare kokhus, eget elektricitetsverk, badhus med tvättstuga, gymnastiksal, sjukhus, stall etc. etc.

HVAR 8 DAG

FRÅN SVEN HEDINS TRIUMFRESA.

Festdånen i Wien hos svenska sändebudet frih. Beck-Friis den 4 april till ära för d:r Sven Hedin. I främre ledet sitta; den ende kvarlevande af första österrikiska nordpolsexpeditionen medlemmar, greve Hans Wilzcek; den berömde prof. i k. k. vetenskapsakademien, hvars president han är, E. von Suess; österrikiske utrikesministern frih. Lexa von Aerenthal; inrikesministern frih. von Bienerth, samt professor Oberhummer.

I andra raden synas d:r Sven Hedin (1) och frih. Beck-Friis (2).

Efter fotograf.

Kliché: Kem. A.-B. Beigt Silfverparre Stlm.—66g

Efter fotograf.

Kliché: Kem. A.-B. Beigt Silfverparre Stlm.—66g

ACHILLEION I SITT NUVARANDE UTSEENDE. Till byggnaden nederst å bilden ha ritningarna uppgjorts af tyske kejsaren. Tyska kejsarparet afreste den 13 april från Berlin, öfver München och med uppehåll i Venedig, till Korfu, dit konungen af Grekland, kronprinsessan Sofie och storfurstinnan Maria Pavlovna ombord å jakten "Sphakteria" förut begifvit sig för att hälsa de kejsarliga. Dessa anlände den 17 på f. m. till ön, som hjärtligt hälsade kejsarflottijens ankomst.

(Förklaring till bilderna å sid. 472 och 473).

1. TRONFÖLJAREN PRINS MUHAMMED RESCHAD EFFENDI, sultanens broder, som påstås af Salonikitrupperna ha utropats till sultan. — 2. PRINS MEHMED SELIM EFFENDI, sultanens äldste son. — 3. EDHEM PASCHA, den nye krigsministern. — 4. NAZIM PASCHA, den mördade justitieministern. — 5. DEN NYE STORVISIREN TEWFIK PASCHA. — 6. TURKISKA DEPUTERADEKAMMAREN SAMMANTRÄDER. — 7. PARLAMENTSBYGGNADEN i Konstantinopel. — 8. SELAMLIK CEREMONIEN. T. v. Yildizkiosken, där sultanen vanligen residerar; t. h. Hamidjemoskén där han hvar fredag förrätta sin andakt (Selamlik). — 9. STORA GALATABRON I KONSTANTINOPEL, sedd från Stambul, med trupper återvändande från Selamlikceremonien. I bakgrunden synes det berömda vaktornet i Galata. — 10. SALONIKJÄGARE. — 11. GYLLENE HORNET, KONSTANTINOPELS HAMN.

REVOLUTIONEN I TURKIET.

SULTANEN BLAND
SITT TROGNA FOLK
EFTER SELAMLIK.

UNGTURKISKA OFFI-
CERARE HÅLLA ÖF-
VERLÄGGNING PÅ
EXERCISPLATSEN.

SERASKIERATPLATSEN MED KRIGSMINISTERIET OCH DET GAMLA TORNET, hvars spets är den högsta punkten i Konstantinopel (seraskierat = krigsministeriet).

REVOLUTIONEN I TURKIET.

FRÅN SVENSKA SCENER: ANDRÉ CHÉNIER A K. TEATERN.

Atelier Jaeger, Sthlm.

Scen ur 1:a akten. 1. André Chénier, poet (hr Stockman); 2. Madeleine, grevinnans dotter (fru Oscär); 3. Grevinnan de Coigny (fröken Edstiöm). — Scen ur 3:e akten. André Chénier, poet (hr Stockman); 2. Charles Gérard, folkrepresentant (hr Stiömberg); 3. Fouquier Tinville, allm. åklagare (hr Mandahl); 4. Madeleine, grevinnan de Coignys dotter (fru Oscär).

Kliché: Kem. A. B. Bengt Sjöströmsparre Sthlm.—Gbg.

»TJÄNAREN I HUSET» Å SVENSKA TEATERN.

Atelier Jøger, Stockholm.

Kilohé. Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre Skåm—Gug

UR 5:TE AKTEN (fr. v.): Marta, William Smythe's hustru, fru Brunius; Robert Smith, kloakarbetare, hr Svennberg; Maria, Smythés brorsdotter, fru Bosse-Wingård; Rogers, betjänt, hr Brunius; Manson, hofmästare, hr Wingård; William Smythe, kyrkoherde, hr Hedqvist.

Foto. HVAR & DAG.

Kilohé. Bengt Sjöversparre.

Längst t. v.: DOCKA FRÅN 1820-TALET; mellerst FRÅN 1840-TALET och t. h. FRÅN 1860-TALET.

K. teatern i Stockholm framförde den 17 april för första gången italienaren *Umberto Giordano's* musikdrama *André Chénier*. Dess medryckande handling och musikaliska förtjänster rönte lifligt erkännande hvilket i än högre grad kom de uppträdande såväl som regi och uppsättning till del.

*

»Tjänaren i huset». Charles Rann Kennedy's mångomtalta pjäs »Tjänaren i huset» framfördes den 16 april på Svenska teatern i Hufvudstaden. Ett ihållande bifall och stark rörelse bland publiken mötte framställningen, som uppbars af teaterns bästa krafter. (Se äfven föreg. nr af H. S. D., där portr. af mr Kennedy återfinnes, samt i nr 24 en scen ur uppförandet af »The servant in the house» i New-York).

*

Dockutställning Nordiska museet. I anslutning till sin permanenta utställning af svenska dockor och leksaker har Nordiska museet anordnat en tillfällig, extra afdelning af dockor och dockattiralj som hopbragts ur privatpersoners samlingar. Frånsett sitt kulturhistoriska intresse bör utställningen kunna påräkna ett flitigt besök af alla och enhver som vilja uppriska minnet af sin ungdoms lekstunder.

Efter fotografi. Kliché: Bengt Sjöfverparre.
PORTRÄTT AF DET NYLIGEN FÖRMÄLDA PRINSPARET: FRIEDRICH AF SCHAUMBURG-LIPPE OCH ANTOINETTE ANNA AF ANHALT. Prins F. var tidigare förmäld med framlidna prinsessan Louise af Danmark, i hvilket äktenskap han hade två döttrar och en son.

Efter fotograf. Kliché: Bengt Sjöfverparre.
EN STULEN KONSTSKATT: Giovanni Bellinis "Madonnan med barnet".

Ett synnerligt dyrbart verk, en af Italiens konstskatter, har nyligen blifvit bortstulet. Det är Giovanni Bellinis "Madonnan med Jesusbarnet" som under den heliga veckan röfvats från kyrkan "Madonna deli Orto" i Venedig.

HOLLANDS TRONFÖLJARE.

Efter fotografi. Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparre Stilm.—Gbg.
ARFPRINS HERMANN af WIED, (X) äldste son till prinsessan Marie af Nederländerna, som för ögonblicket och tills vidare står närmast till den holländska tronföljden.

Vid den nyligen afhållna, med så stor spänning motsedda *Marathonlöpningen* i Newyork deltog så godt som alla de förnämsta professionella löparne. Förste man blef fransmannen St. Yves (1), andre italienaren Dorando (2), tredje amerikanaren Hayes (3); bland de öfriga bemärkta löparne voro engelsmannen Shrubbs (4), amerikanarne Longboat (5) (indian) och Maloney (6). Af dessa uppgaf Longboat — som allmänt trots blifva segrare — efter 20 miles, Shrubbs efter 22. St. Yves tid var 2 timmar, 40 min., 50 sek.

MARATHONLÖPNINGEN I NEWYORK
VÄRLDENS STÖRSTA BRÖ, QUEENSBORO BRIDGE I NEWYORK.

Som bekant har John Svanberg — hvilken icke deltog i denna täflan — senare i en försökslöpfung öfverträffat alla Marathonrekord.

Queensboro bridge, Newyorks största brobyggnad, har i dagarna öppnats för trafik under en oerhörd tillströmning af människor. Totalkostnaden för dess byggnad är 20 millioner dollars. Längd c:a 2,300 meter; den totala vikten är c:a 37,500,000 kg. Bron, som är uppdelad i 4 spårvägslinier, två upphöjbara järnvägslinier i två våningar, en 16 meter bred körbana och tvenne gångbanor, hvardera om 5 meters bredd, har sin dragning från East Fifty-ninth Street, Manhattan öfver East River och Blackwell's Island till Long Island City. — Som ett kuriosum må nämnas, att vid öppningstillfället ägde en gängtäflan rum å gångbanorna mellan pojkar och män, flickor och kvinnor, där hvar och en bemödade sig att vara den förste att komma öfver bron.

Klief. fotografier

Kliché: Kem. A.-B. Bengt SJ/versparre Stlm.—Gbg.

REVOLUTIONEN I TURKIET:

(Text till bilderna å sid. 471—473).

I juli 1908 var det, som de ungturkiska kommittéerna tvungo sultanen att återinföra författningen af 1876. Men till Europas förvåning tilläto de honom utnämna till storvisir den gamle *Kiamil Pascha*, som i stort sedt icke delade deras åsikter. Så kom revolutionen af februari i år — ungturkarna, illa åtgångna af *Kiamil*, nödgade med tillhjälp af officerarne, flottan och den del af armén, som var dem trogen, sultanen att afskeda *Kiamil*. Storvisir blef *Hussein Hilmi pascha*.

Och nu är en ny, blodig revolution i gång. Hypote-

serna om dess närmaste ursprung växla, men till dato synes den förklaring ha det största foget för sig, enligt hvilken det var den liberala unionen, som med tillhjälp af reaktionärerna ville störta ungturkarna; den lyckades för ögonblicket beträffande ungturkarna, men lät i stället absolutismen, reaktionen komma till makten.

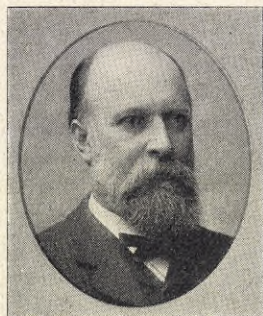
Men ännu är större delen af armén — hela den tredje armékåren, som är den största, den fjärde och troligen den andra, samt därtill officerarne ur den första — den nya författningen trogen.

Och den ungturkiska motrevolutionen, med Saloniki och Adrianopel som främsta stödjepunkter, är redan i

full gång. Marschen mot Konstantinopel har begynt — Konstantinopel, som den första armékåren, utan verkliga ledare, skall försvara mot "sultanen och den rätta trons fiender".

"Sultanen och den rätta tron" — det är gifvetvis två faktorer af den yttersta vikt i denna kamp mellan reformmännen och reaktionen i Turkiet. Hvad sultanen beträffar tror man ju visserligen, att han helst vill taga egentlig position först när han ser hvaråt segern lutar; men för militärrevoltens män är han "trons försvarare" — den islamitiska tron, som icke ungturkarna velat erkänna för sitt allt på jorden.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

N. A. JOHANSON.
F. d. Lektor. — Göteborg.
70 år 14 April.*

A. PÅLSON.
Godsägare. — Norsborg.
65 år 24 April.*

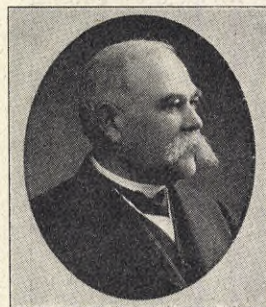
E. H. D. W. v. BORNSTEDT.
Öfverste. — Linköping.
55 år 16 April.

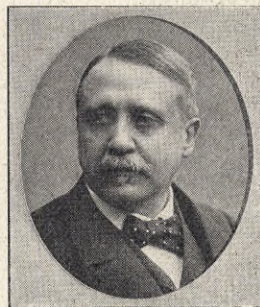
L. A. HEDENLUND.
Bankdirektör. — Bors.
50 år 24 April.

J. ERIKSON.
Disponent. — Rydboholm.
70 år 22 April.*

W. EDLUND.
Direktör. — Mjölby.
65 år 21 April.

A. H. A. KEY-ÅBERG.
Professor. — Stockholm.
55 år 14 April.*

A. J. C. KUYLENSTIERNA.
Kanmarherre. — Stockholm.
50 år 20 April.*

G. V. S. GRELL.
Landtbrukare. — Sigtetorp.
Sköllersta. 70 år 8 April.*

F. O. THOLERUS.
F. d. Kapten, kommunalman. —
Smedjebacken. 65 år 14 April.

G. T. BLIX.
Häradshöfding. — Växjö.
55 år 27 April.

N. O. ÅKERMAN.
E. Provinsialläk. kommunal-
man. — Veberöd. 50 år 24 April.

C. A. V. REHBINDER.
Öfverste, jrh. — Västerovik.
65 år 17 April.*

C. E. TAUBE.
Öfverstelöjtnant, slottsfogde,
grejve. — Sthlm. 55 år 30 April

C. P. J. FOGELIN.
Borgmästare. — Trosa.
50 år 26 April.*

C. STRANDBERG.
Kontraktspost, kommunalman.
— Arboga. 50 år 21 April.

* Uförlig data å nästa sida.

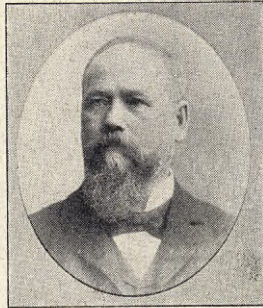
VECKANS PORTRÄTTGALLERI

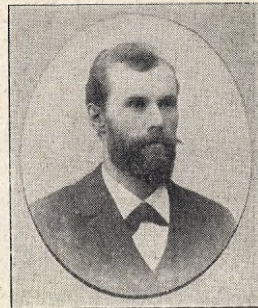
V. G. BALCK.
Öfverste. — Stockholm.
65 år 25 April.*

E. H. SCHULTZBERG.
Tandläkare. — Göteborg.
60 år 12 April.*

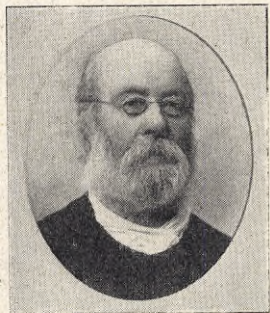
J. A. NILSSON.
Kamrerare i Riksgäldskontoret.
— Stockholm. 60 år 13 April.

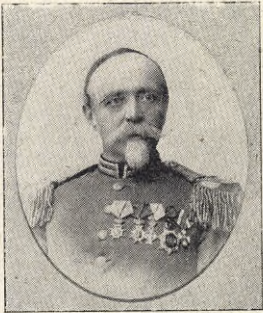
A. PETERSSON.
Med. d. r. — Unn. t. förestånd. för
Bakter. afde n. vid stats-med.
anst. i Stockholm.

L. A. O. HÜBNER. †
F. d. Departementschef. — Stock-
holm. F. 20. † 14 April 09.*

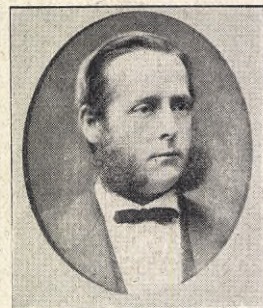
I. ERICSON. †
Distriktsveterinär. — Norra
Råda. F. 29. † 6 April 09

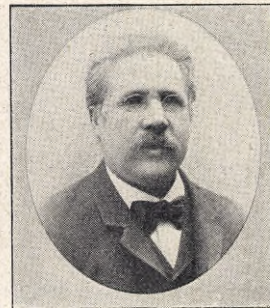
F. O. T. EWERLÖF. †
F. d. Öfverste. — Köpenhamn.
F. 43. † 6 April 09.*

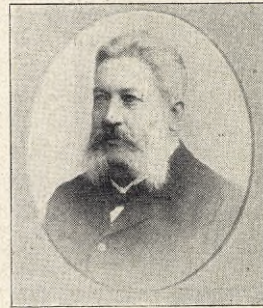
J. P. BLOMKVIST. †
F. d. Rektor. — Örebro.
F. 43. † 9 April 09.*

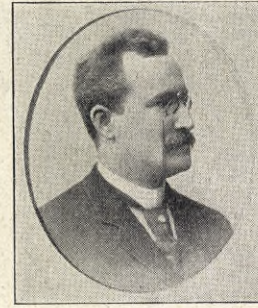
A. GEJER. †
F. d. Hofrättsråd. — Stock-
holm. F. 39. † 10 April 09.

B. N. NYSTRÖM. †
Fabrikör. — Kristianstad.
F. 39. † 23 Mars 09.

A. EEN. †
Grosshandlare. — Norrköping.
F. 47. † 10 April 09.

E. HALLBERG. †
Rådman. — Stockholm.
F. 57. † 11 April 09.*

* Utförlig data nedan.

NILS ABRAHAM JOHANSON. Stud. ex. 57, fil. doktor 66. Docent i matematik vid Uppsala univ. s. å. Föreståndare för Göteborgs Nya Elem. lärov. för flickor 67-82. Rektor vid Göteborgs Högre Reallärov. 82-04. Lektor i matematik o fysik vid samma lärov. 84. afsked 08. Led. af K. Vetenskaps o Vitterhetsamh. i Göteborg sedan 68. I 20 år ledamot af stadsfullmäktige.

ALBERT PÅLSON. Kommunalstämans ordf. i Gladhammars försam. 88-96. Bekant donator till skolor, sjukhem o. dyl.

JOHANNES ERIKSON. Led. af kyrko- och skolråd, af Elfsborgs läns södra hushålln. sällskap m. m. Led. af Riksd. F. K. på 80-talet, af Riksd. A. K. 92. 93. Led. af styr. för åtskilliga industriella verk.

ALGOT KEY-ÅBERG. Stud. ex. 73. med. doktor 87. Ord. amanuens vid Karolinska institutet 82-83. E. o. professor i allm. patologi och patologisk anatomi vid Institutet 85. Professor i rätts- och stadsmedicin 87. Prakt. läk. i Stockholm sedan 90. Utgillvit vetenskapliga arbeten. Sak-kunnig i k. kommittén för Medicinalstyrelsens omorganisation 08.

ARVID KUYLENSTJERNA. Stud. ex. 79. kansl. 84. Amanuens i Finansdep. s. å. Sekr. och led. i Patent och Registreringsverket 96. Led. i kommittén för revision af varumärkeslagen m. m. 08.

Friherre CARL MAGNUS VICTOR REHBINDER. U. löjtn. vid Andra Lifga. reg. 65. major 93. Överstelöjtn. 97. Överste i armén 02. afsked från befattn. på stat s. å. Anst. i Franska armén 77-80, i Belgiska armén maj-aug 98.

CARL PETER JOHAN FOGELIN. Stud. ex. 78. ex. till rättsgängsverket 89. v. häradshöfding 92. Rådman i Sköfde 97-01. v. auditör vid Carlsborgs garnison 1900-01. Borgmästare i Trosa 01. Sedan år 03 led. af Södermanl. läns landsting, sedan år 02. ordf. i Trosa stads bevilnings-beredning, numera taxeringsnämnd.

G. W. S. GRELL. Led. af skol- och kyrkoråden, landstinget, pröfnings-nämnden, inskrifningsnämnden, ordf. i bevilningsberedningen, taxerings- och brandstadsnämnden m. m. Sedan 88. ordf. i styr. för Sköllersta spar-bank m. m.

VIKTOR GUSTAF BALCK. Överläraren vid Gymnastiska Central-institutet i Stockholm, öfverste Viktor Balck har inlagt ansökan om afsked med pension. Biografi och helsidesporträtt af den framstående främjaren af svensk idrott återfinnes i H. 8 D. Arg. II: 21.

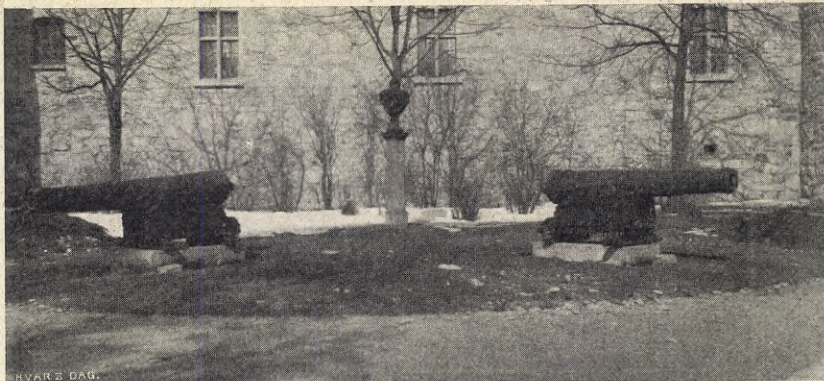
ERIK HJALMAR SCHULTZBERG. — En af landets i praktiken äldste och mest anseende tandläkare. Stud. ex. 68, tandläkare 76.

LORENS ALBERT OSKAR HÜBNER. † Aktuarie i K. Hofförvaltningen 44, kanslist i K. Generalpoststyrelsen 47, aktuarie därstädes 62, sekre-täre 63, departementschef 67, afsked 85.

FRITZ OSCAR THORVALD EWERLÖF. † Studentex. 61. Kansl. 63, löjtn. vid Fortifikationerna 70, kapten 73. Fortifikationsbefälhafvare i Skåne 78-98, major i armén 91, i Fortifikationen 94, öfverstelöjtn. i armén samt a/sked 95, öfverste i armén 98, afsked ur armén 08. Militärrättaché vid beskickningen i London 73. Ordf. i Landskrona stads byggnadsnäm.

JEHUBBA PETRUS BLOMKVIST. † Lärare vid Manila döfstumsinstitut. Föreståndare för döfstumskolan i Örebro 75-08. Medlem af och ordf. i stadens skolråd led. af styr. och ordf. för länets slöjdförening, ordf. för Örebro pedagogiska sällskap samt ordf. i Svenska döfstumsläraresällskapet.

ERIK HALLBERG. † V. häradshöfding 83, stadsnotarie vid Stockholms rådhusrätt 87, rådman 97. Led. af direktionen öfver Stockholms hospital för sinnessjuka, af styr. för Maria sjukhus, i styr. för Stockholms stads hälsovårdsnämnd, ordf. i byggnadsnämnden, i bevilningsberedning och taxeringsnämnd m. m.

DE FRÅN FARYGET ENIGHETEN I KALMAR SUND UPP-
TAGNA KANONERNA, som nu uppställts i Örebro.

Af de i Kalmarsund upp-
tagna kanonerna, minnen
från forna strider vid gam-
la Kalmar och dess slott,
ha flere (från fartyget
"Enigheten") förts till Öre-
bro, där de nu stå upp-
ställda, vid slottets södra
sida, hvilande på sina e-
gna lavetter. Den kanon
som å bilden är till vänster
innehåller ännu sitt skott,
bestående af krutladdnin-
gen och själfva kulan, som
är inhöljd i en fårskinns-
hud och sedan inträngd
i kanonen, så att någon
försladdning ej behöfs.

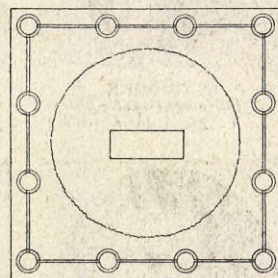
*

DET NYA KREMATORIET,
— svenska likbränningsföreningens
stockholmsafdelnings —
å Norra begravningsplatsen i
Stockholm invigdes den 18
april.

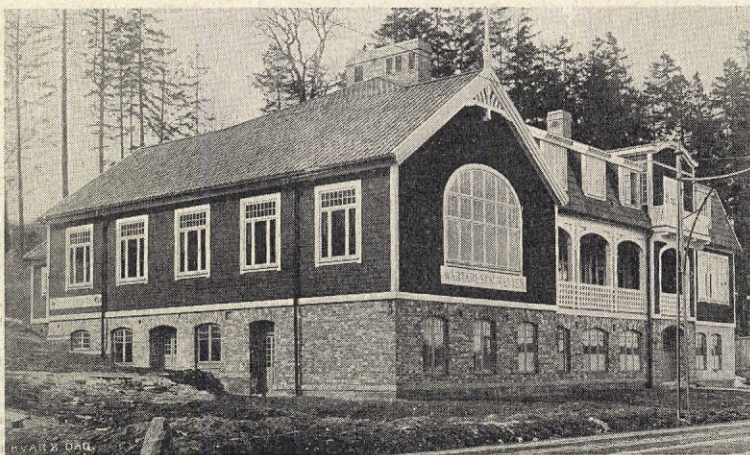

Genom vår legation i S:t
Petersburg har ingått medde-
lande, att ryska kajsaren nu
lämnat sitt formella tillstånd
till resandet på *svenskarnes
graf vid Pottava* af den sten,
till hvilken medel insamlats så
väl inom Sverige som bland
svenskar i utlandet. Själftva ste-

POLTAVASTENEN är ett mäktigt
granitblock, ca 6 met. högt, 2 met. bredt
vid basen och vägande nära 20 ton. Ste-
nens båda sidor bära samma inskrift —
på svenska och ryska — "Åt minnet af
svenskar, fallne här 1709, reste landsmän
denna sten 1909."

nen är redan under arbete vid
Väneviks stenbrott i Småland.

HVITA BANDETS NYA SAMLINGS- OCK NYKTERHETSLOKALER VID VÄRTAN.

30E HÄFTET INNE- HÅLLER:

Franz Adolf Berwald. — H. T. T. Ce-
dergren †. — Ny öfverdirektör för rikets
allm. läroverk. — Folkskollärarekongress.
— Från Sveu Hedins triumfresa. — Tyske
kejsaren på Korfu. — Revolutionen i Tur-
kiet. — Från svenska scener. — Dock-
utställningen på Nordiska museet. — Bro-
kigt utomlandsnytt. — Veckans porträtt-
galleri. — Svenska bilder.

Eftertryck af H. 8. D:s text och illu-
strationer förjudes.